

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. kovo 10 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Danguolės Bublienės, Alės Bukavinienės ir Dalios Vasarienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), teismo posėdyje kasacinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovo J. J. kasacinį skundą dėl Šiaulių apygardos teismo 2020 m. liepos 15 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo J. J. ieškinį atsakovei uždarojai akcinei bendrovei „Tvorų statyba“, tretieji asmenys, nepareikšiantys savarakiškų reikalavimų, A. B. II, valstybės įmonė Registrų centras, M. S., M. S., A. S., I. S. dėl uždraudimo atlikti veiksmus ir turinės žalos atlyginimo bei atsakovo uždarojos akcinės bendrovės „Tvorų statyba“ priešieškinių ieškovei J. J. dėl deklaracijos apie statinio statybos užbaigimą pripažinimo negaliojančia nuo sudarymo momento ir inžinerinių statinių teisinės registracijos ieškovo vardu panaikinimo.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimą nepriėmus byloje baigiamojo teismo procesinio sprendimo, aiškinimo ir taikymo.
2. Atsakovė UAB „Tvorų statyba“ priešieškinių prašo pripažinti negaliojančia nuo sudarymo momento 2019 m. gruodžio 16 d. Deklaraciją apie statinio statybos užbaigimą Nr. 1 (toliau – Deklaracija) bei panaikinti nekilnojamojo turto: kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); 7/9 dalis kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančių adresu: Šiauliai, (duomenys neskelbtini), teisinę registraciją ieškovo vardu Nekilnojamojo turto registre.
3. Atsakovė taip pat prašė iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos taikyti laikinas apsaugos priemones – padaryti įrašą Nekilnojamojo turto registre dėl nuosavybės teisės į nekilnojamosios daiktus, esančius adresu: Šiauliai, (duomenys neskelbtini), perdavimo draudimo.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

4. Šiaulių apylinkės teismas 2020 m. gegužės 29 d. nutartimi prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tenkino ir nurodė padaryti įrašą viešame registre uždraudžiant perleisti ieškovo vardu registruotas nuosavybės teises į nekilnojamosios daiktus: kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); kitus inžinerinius statinius – tvora, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); 7/9 dalis kitų inžinerinių statinių – tvoros, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančių adresu: Šiauliai, (duomenys neskelbtini).
5. Teismas, atsižvelgdamas į priešieškinių reikalavimų pripažinti negaliojančia nuo sudarymo momento Deklaraciją ir panaikinti ginčo turto teisinę registraciją, nusprendė, kad laikinųjų apsaugos priemonių netaikymas gali apsunkinti atsakovei galimai palankaus teismo sprendimo įvykdymą. Prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės buvo laikytos proporcingomis reikiama reikalavimui, padedančiomis užtikrinti tiek atsakovo, tiek ieškovo interesus pusiausvyrą.
6. Šiaulių apygardos teismas, išnagrinėjęs ieškovo atskirąjį skundą, 2020 m. liepos 15 d. nutartimi Šiaulių apylinkės teismo 2020 m. gegužės 29 d. nutartį paliko nepakeistą, priteisė iš ieškovo atsakovei UAB „Tvorų statyba“ 363 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme, atlyginimą.
7. Apeliacinės instancijos teismas nurodė, jog byloje taikyta laikinoji apsaugos priemonė – įrašas viešame registre dėl nuosavybės teisės perdavimo draudimo – yra laikinai apribojanti vieną iš nuosavybės teisės sudedamųjų dalių – disponavimą ginčo turto. Netaikius disponavimo apribojimų ginčo turtui, ieškovė turėtų galimybę jį perleisti tretiesiems asmenims ar kitaip apsunkinti atsakovo galimybę įgyvendinti jos nuosavybės teisę. Atsakovei palankaus teismo sprendimo įvykdymas tiesiogiai priklausytų nuo kito asmens galimybės disponuoti turtu. Jeigu laisvai disponuojant turtu būtų perleista nuosavybės teisė į šį turtą, turto grąžinimas atsakovei taptų komplikuoju. Teismas pažymėjo, jog įrašo viešame registre apie draudimą perleisti nuosavybės teises atlikimas yra tik prevencinė priemonė, užtikrinanti esamos padėties išsaugojimą.
8. Teismas taip pat pažymėjo, jog atsakovė pateikė prašymą priteisti iš ieškovo 363 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo už advokato teisinės paslaugos – už atsiliepimo į atskirąjį skundą parengimą. Kartu su atskiruoju skundu pateikė sąskaitą už teisinės paslaugos bei mokėjimo nurodymą. Teismas, atsižvelgdamas į tai, kad ieškovo atskiras skundas netenkintas, nurodė sąrašą priteisė atsakovei iš ieškovo (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 93 straipsnio 1 dalis).

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai

9. Ieškovė kasaciniu skundu prašo panaikinti Šiaulių apygardos teismo 2020 m. liepos 15 d. nutarties dalį, kuria atsakovei iš ieškovo priteista 363 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, ir dėl šios dalies priimti naują sprendimą – šioje bylos proceso stadijoje nespresti atsakovo apeliacinės instancijos teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimo. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 9.1. Apeliacinės instancijos teismas, priteisdamas atsakovei 363 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą už atsiliepimą į atskirąjį skundą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo rengimą, pažeidė CPK 93 straipsnio 1 dalį. Pagal CPK 93 straipsnio 1 dalį gauti iš kitos šalies savo patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą turi teisę tik ta proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas. Šios teisės normos prasme proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, suprantama kaip šalis, kuriai sprendimas yra palankus, kuri laimėjo ginčą. Ši šalis paaiškėja teismui išnagrinėjus bylą ir priėmus (primant) sprendimą dėl ginčo esmės. Tokiai proceso šaliai pagal aptariamą teisės normą pralaimėjusi šalis turi kompensuoti civilinių teisų gynėjai išleistas lėšas – patirtas bylinėjimosi išlaidas. Nagrinėjami atveju civilinė byla pagal ieškovo ieškinį bei atsakovo priešieškinių nėra išnagrinėta pirmosios instancijos teisme ir nėra priimtas sprendimas nė vienos iš šalių naudai.
 - 9.2. Apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo formuojamos praktikos aiškinant bei taikant CPK 93 straipsnio 1 dalį, kai bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teisme dar nėra baigtas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-7-701/2018; 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-280-219/2018). Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad kol nėra išnagrinėta civilinė byla ir nėra priimtas sprendimas nė vienos iš šalių naudai, t. y. kol teismas dėl ginčo esmės nėra priėmęs teismo procesinio sprendimo, iš kurio būtų galima nustatyti, kuri šalis laimėjo ginčą byloje, priteisti bylinėjimosi išlaidų nėra pagrindo. Tai, kad pirmosios instancijos teismas tenkino šalies procesinį prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir apeliacinės instancijos teismas šią nutartį paliko nepakeistą, nesudaro pagrindo tarp šalių kilusių ginčą vertinti kaip išsprendžius ieškovo naudai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-280-219/2018). Nagrinėjamo klausimo ir civilinės bylos Nr. e3K-3-280-219/2018 faktinės aplinkybės yra tapatos, taikomos tos pačios teisinės nuostatos, taigi Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-280-219/2018 šio atveju turi precedento galią. Pagrindo nukrypti nuo šio precedento apeliacinės instancijos teismas nenurodė.
10. Atsiliepimą į kasacinį skundą CPK 351 straipsnyje nustatyta tvarka negauta.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl bylinėjimosi išlaidų pagal CPK 93 straipsnio 1 dalį paskirstymo apeliacinės instancijos teisme, kai šis teismas atskiruoju skundu nagrinėjimo procese išsprendžia pirmosios instancijos teismo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių pagrįstumo ir teisėtumo klausimą, o pačios bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teisme nėra baigtas

11. Kasaciniame skunde keliamas klausimas, ar apeliacinės instancijos teismas pagrįstai, atskiruoju skundu nagrinėjimo procese išsprendęs pirmosios instancijos teismo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagrįstumo ir teisėtumo klausimą, pačios bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme nesant baigtam, priteisė bylinėjimosi išlaidų, patirtų dėl atsiliepimo į atskirąjį skundą rengimo, atlyginimą. Kasaciniame skunde pažymima, jog apeliacinės instancijos teismas, priteisdamas bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo formuojamos praktikos.
12. Teisėjų kolegija pažymi, jog šiam procesiniam klausimui spręsti aktualioje CPK 88 straipsnio 1 dalyje išvardytos išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu. Prie jų priskiriamos išlaidos, susijusios su procesinių dokumentų rengimu, kurioms, be kita ko, priskiriamos ir išlaidos dėl atsiliepimo į atskirąjį skundą parengimo (CPK 88 straipsnio 1 dalies 6 punktas).
13. Išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu, kaip ir visos bylinėjimosi išlaidos, yra kompensacinio pobūdžio. Tai reiškia, kad išlaidos, asmens patirtos ginant pažeistą teisę, turi būti visiškai ar iš dalies atlyginamos. Bylinėjimosi išlaidų atlyginimą bei esminius bylinėjimosi išlaidų paskirstymo principus reglamentuoja CPK 93 straipsnio nuostatos. Šio straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad šalį, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą.
14. Viena iš CPK 93 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų teisės normos taikymo sąlygų – teismo sprendimas, priimtas šalies naudai. Pagal šią teisės normą gauti iš kitos šalies savo patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą turi teisę tik ta proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas (teismo procesinis sprendimas), o teismas dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo sprendžia tik esant sprendimui (teismo procesiniam sprendimui), priimtam (primamam) šalies naudai, ir šio reikšmės. Aptariamą teisės normos prasme proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, suprantama kaip šalis, kuriai sprendimas yra palankus, kuri laimėjo ginčą byloje (pavyzdžiui, ieškovas, kurio ieškinys patenkintas). Ji paaiškėja teismui išnagrinėjus bylą ir priėmus (primant) sprendimą dėl ginčo esmės. Tokiai proceso šaliai pagal aptariamą teisės normą pralaimėjusioji šalis turi kompensuoti civilinių teisų gynėjai išleistas lėšas – patirtas bylinėjimosi išlaidas (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-280-219/2018 10 punktą; 2018 m. vasario 7 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-7-701/2018 16, 17 punktus; 2019 m. spalio 10 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-294-611/2019 16 punktą).
15. Kasaciniame skunde pažymima, jog apeliacinės instancijos teismas, priteisdamas bylinėjimosi išlaidų atlyginimą dėl atsiliepimo į atskirąjį skundą parengimo, kol bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teisme nebuvo baigtas ir byloje nebuvo priimtas baigiamasis procesinis sprendimas, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, aiškinančios CPK 93 straipsnio 1 dalies taikymo pagrindus, nesilaikė aktualių Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-3-280-219/2018 pateiktų išaiškinimų.
16. Vertinama nurodytus argumentus, teisėjų kolegija pažymi, jog pagal Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 33 straipsnio 4 dalį teismai, priimdami sprendimus atitinkamų kategorijų bylose, yra saistomi savo pačių sukurtų, o žemesnės instancijos teismai – ir aukštesnės instancijos teismų sukurtų teisės aiškinimo taisyklių, suformuluotų analogiškose ar iš esmės panašiose bylose. CPK 4 straipsnyje įtvirtinta nuostata, kad vienodos teismų praktikos formavimą įstatymų nustatyta tvarka užtikrina Lietuvos Aukščiausiasis Teismas. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2006 m. kovo 28 d., 2007 m. spalio 24 d. nutarimais, pasisakydamas dėl teismo precedento reikšmės, yra pažymėjęs, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinta bendrosios kompetencijos teismų instancinė sistema turi funkcionuoti taip, jog būtų sudarytos prielaidos formuoti vienodai (nuosekliai, neprieštarinčiai) bendrosios kompetencijos teismų praktikai, kad tokios pat (analogiškos) bylos turi būti sprendžiamos taip pat, t. y. jos turi būti sprendžiamos ne sukurtam naujam teismo precedentui, konkuruojančiam su esamais, bet paisant jau įtvirtintam ir taip garantuojant teismų praktikos vienodumą bei jurisprudencijos tęstinumą. Teismų praktika atitinkamų kategorijų bylose turi būti koreguojama ir nauji teismo precedentai jų kategorijų bylose gali būti kuriami tik tada, kai tai yra neišvengiamai, objektyviai būtina (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. lapkričio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-7-315-915/2018, 17 punktus).
17. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas nuosekliai pareiškia teismų pareigą laikytis savo paties ar aukštesnės instancijos teismų analogiškose ar iš esmės panašiose bylose sukurtų precedentų, taip užtikrinant teismų praktikos nuoseklumą ir nusipėjimą. Teismo precedentų laikymasis išreiškia teisės stabilumo ir asmenų lygybės prieš įstatymą ir teismą idėją. Todėl ir teismų praktikos koregavimo neišvengiamas, objektyvus būtinumas paprastai turi būti nulemtas priešais,

kurios yra svaresnės nei poreikis išsaugoti teisės stabilumą ir užtikrinti, kad iš esmės panašiose situacijose esančių asmenų bylos būtų sprendžiamos vienodai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. lapkričio 22 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-7-315-915/2018](#), 18 punktas).

18. Ieškovės nurodė, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e3K-3-280-219/2018](#) buvo sprendžiamas iš esmės analogiškas klausimas kaip ir šioje byloje, t. y. buvo vertinama situacija dėl bylinėjimosi išlaidų pagal [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalį paskirstymo apeliacinės instancijos teismui, kai šis teismas atskirio skundo nagrinėjimo procese sprendė pirmosios instancijos teismo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių pagrįstumo ir teisėtumo klausimą, o šios bylos nagrinėjimas pirmosios instancijos teismas nebuvo baigtas. Šioje byloje kasacinis teismas išaiškino, kad kol nėra išnagrinėta civilinė byla ir nėra priimtas sprendimas nė vienos iš šalių naudai, t. y. kol teismas dėl ginčo esmės nėra priėmęs teismo procesinio sprendimo, iš kurio būtų galima nustatyti, kuri šalis laimėjo ginčą byloje, priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimo nėra pagrindo. Tai, kad pirmosios instancijos teismas nutartimi patenkino ieškovės procesinį prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir apeliacinės instancijos teismas šią nutartį paliko nepakeistą, nesudarė pagrindo tarp šalių kilusį ginčą vertinti kaip išspręstą ieškovės naudai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-280-219/2018](#), 13 punktas).
19. Atsižvelgdama į nurodytos bylos ir šios bylos aplinkybes, minėtus kasacinio teismo išaiškinimus, teisėjų kolegija sutinka su kasaciniame skunde nurodytais argumentais, kad apeliacinės instancijos teismas, nesant [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalies taikymo sąlygų, nepagrįstai priteisė bylinėjimosi išlaidų atlyginimą dėl rengto atsiliepimo į atskirąjį skundą ir taip nukrypo nuo minėtos kasacinio teismo formuojamos praktikos ([CPK 93 straipsnio](#) 1 dalis).
20. Teisėjų kolegija taip pat pažymi, jog bylinėjimosi išlaidų priteisimo klausimai nėra šalių vykstančio materialinio teisinio pobūdžio ginčo dalis, tačiau materialinio teisinio pobūdžio ginčo išsprendimo rezultatas lemia procesinio teisinio pobūdžio reikalavimo pagrįstumą, t. y. laimėjusiai šaliai atlyginamos jos turėtos išlaidos, kurių ji turėjo siekdama apginti pažeistą teisę ([CPK 270 straipsnio](#) 5 dalies 3 punktas) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. lapkričio 9 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-473/2012](#); 2019 m. spalio 10 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-294-611/2019](#), 15 punktas).
21. Tokio vertinimo yra laikomasi ir teisės doktrinoje, pažymint, jog [CPK 93](#) straipsnio 1 dalyje nustatytos bendrosios bylinėjimosi išlaidų paskirstymo proceso šalims taisyklės pagrindu laikomas principas „pralaimėjęs moka“, kai išlaidų paskirstymas nustatomas pagal bylos proceso rezultata – laimėjinį ar pralaimėjinį. Tokie atveju išlaidos „seka paskui įvykį“ (angl. *cost follow the event*) (Simaitis, R. *Bylinėjimosi išlaidos civiliniame procese*. Vilnius: Registrų centras, p. 309–310).
22. Bylinėjimosi išlaidų atlyginimo prigimtis, minėti jų atlyginimo paskirstymo principai lemia, jog tik priėmus byloje baigiamąjį teismo procesinį sprendimą atsiranda sąlygos spręsti bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimą, o ne išsprendus byloje atskirus procesinio pobūdžio prašymus ir atsižvelgus į jų tenkinimo ir (ar) netenkinimo baigtį. Tačiau, kol nėra įsiteisėjęs procesinis sprendimas dėl ginčo esmės, proceso šalys, kurios atžvilgiu buvo taikomos laikinosios apsaugos priemonės, negali būti vertinama kaip pralaimėjusi bylą ir atitinkamai laikoma pažeidusia kitos šalies teises (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. liepos 12 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-321-313/2017](#), 15 punktas; 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-280-219/2018](#), 11 punktas). Dėl šių priežasčių bylinėjimosi išlaidų atlyginimas šioje stadijoje, nesant byloje priimto baigiamąjo teismo procesinio sprendimo, laikytinas pernelyg ankstyvu bei neatitinkančiu [CPK 93](#) straipsnio 1 dalies taikymo sąlygų.
23. Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau minėta, teisėjų kolegija nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė procesines nuostatas, reglamentuojančias bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, bei nesivadovavo kasacinio teismo formuojama praktika šiuo klausimu, todėl nepagrįstai, nesant tam [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalyje nustatytų sąlygų, išsprendė bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimą. Nustatytas netinkamas [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalies taikymas yra pagrindas naikinti skundžiamą apeliacinės instancijos teismo nutarties dalį ([CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 1 punktas, 359 straipsnio 4 dalis). Ją panaikinus priimamas naujas sprendimas ([CPK 359 straipsnio](#) 4 dalis) – atsakovės prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimo paliktinas nenagrinėtas, pažymint, jog šis atsakovės prašymas turi būti išspręstas byloje priėmus galutinį procesinį sprendimą ([CPK 296 straipsnio](#) 1 dalies 4 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

24. Kasacinis teismas turėjo 12,10 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 1 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Šių, kaip ir kitų, bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimas išspręstas pirmosios instancijos teismo, šiam priimant bylos nagrinėjimo baigiamąjį teismo aktą (baigiamąjį teismo procesinį sprendimą).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktais, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Panaikinti Šiaulių apygardos teismo 2020 m. liepos 15 d. nutarties dalį, kuria iš ieškovės J. J. (a. k. (duomenys neskelbtini)) atsakovei UAB „Tvorų statyba“ (j. a. k. 304180958) priteistas 363 Eur (trijų šimtų šešiasdešimt trijų Eur) bylinėjimosi išlaidų atlyginimas už atsiliepimo į atskirąjį skundą parengimą, ir dėl šios dalies priimti naują procesinį sprendimą – atsakovės prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimo palikti nenagrinėta.
Kitą Šiaulių apygardos teismo 2020 m. liepos 15 d. nutarties dalį palikti nepakeista.
Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjos

Vasarienė